

Unikanie wymierzania kar za korupcję

W kwietniu Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju wydała dokument, w którym wykazała, jak niewiele krajów członkowskich podejmuje kroki zmierzające do karania winnych korupcji.

Raport OECD o stosowaniu Konwencji o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych wskazuje, że w 2010 roku tylko 5 spośród 38 krajów, które deklarują chęć walki z tym rodzajem *korupcji*, podjęło się ukarania winnych. Prym w tej konkurencji wiodą Stany Zjednoczone i Niemcy.

Jak czytamy w opracowaniu, zarówno osoby jak i przedsiębiorstwa mogą zostać postawione w stan oskarżenia nawet wówczas, jeśli to podmioty trzecie są uwikłane w *korupcyjną transakcję*, np. w przypadku, kiedy beneficjentem łapówki jest członek rodziny lub inna osoba czy podmiot związany z zagranicznym urzędnikiem.

Przestępstwo *korupcji* na mocy Konwencji występuje także w przypadku tolerowania go w danym kraju. Co więcej, Konwencja wyklucza odliczanie od podatku środków przeznaczonych na łapówki w kontaktach z zagranicznymi kontrahentami.

Statystyki przywoływane w Raporcie OECD są następujące:

- w ciągu 10 lat obowiązywania Konwencji zarzuty postawiono 290 podmiotom (osobom fizycznym i przedsiębiorstwom);
- 40 spośród tych osób otrzymało wyrok pozbawienia wolności;
- w minionym roku USA ukarały osiem osób i 11 firm, Niemcy nałożyły karę na 3 osoby, Wielka Brytania na dwie, a Włochy i Francja na jedną osobę;
- obecnie toczy się 260 śledztw w sprawie przekupstwa zagranicznego urzędnika.

Antykorupcyjna Konwencja OECD jest pierwszym i jedynym międzynarodowym instrumentem skupiającym się na "podażowej stronie" w ramach transakcji *korupcyjnej*, to znaczy osobie, bądź podmiocie, który oferuje, obiecuje, bądź wręcza *łapówkę*. Konwencja zobowiązuje państwa sygnatariuszy Konwencji do penalizacji *przekupstwa* zagranicznych funkcjonariuszy publicznych. Zaś przestępstwo *przekupstwa* zagranicznego funkcjonariusza publicznego zdefiniowano w Konwencji jako "umyślne proponowanie, obiecywanie lub dawanie przez jakąkolwiek osobę jakiegokolwiek nienależnej *korzyści majątkowej* lub innej korzyści zagranicznemu funkcjonariuszowi publicznemu, zarówno bezpośrednio, jak i poprzez pośredników, dla takiego funkcjonariusza lub dla osoby trzeciej, w celu skłonienia tego funkcjonariusza do działania lub powstrzymania się od działania w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, w celu otrzymania lub utrzymania możliwości prowadzenia działalności gospodarczej lub zapewnienia sobie innej nienależnej korzyści w prowadzeniu międzynarodowej działalności gospodarczej"[1].

Podpisanie Konwencji było momentem przełomowym w walce z międzynarodową *korupcją*, reprezentującym wspólne zobowiązanie rządów wiodących uprzemysłowionych państw, prowadzących interesy z zagranicznymi inwestorami. Konwencja weszła w życie w 1999 roku i obecnie posiada 38 sygnatariuszy. Jej 38 państwem stroną jest Izrael, który przyjął Konwencję 11 marca 2009 roku.

25 maja tego roku antykorupcyjną konwencję OECD podpisała Rosja.

Zobacz [Raport OECD](#)

Źródła:

<http://www.rai-see.org/news/world/1375-oecd-only-five-of-38-signatories-punished-bribery-in-2010.html>

<http://www.oecd.org/dataoecd/7/15/47628703.pdf>

<http://antykorupcja.edu.pl/index.php?mnu=64&id=2663>

[1] Art. 1 pkt 1 Konwencji o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych, sporządzona w Paryżu dnia 17 grudnia 1997 r. (Dz. U. 01.23.264)

